

За необхідності опитування фіксується за допомогою технічних засобів аудіо-чи відеозапису, оригінальні примірники технічних носіїв інформації яких зберігаються у матеріалах кримінального провадження. Їх резервні копії зберігаються окремо.

ПОНЯТТЯ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА НОВИХ ЗАСАД КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

Борзов Ярослав Едуардович, курсант факультету підготовки кадрів для підрозділів боротьби з незаконним обігом наркотиків Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент *Мельник О.В.*

З прийняттям 13 квітня 2012 року нового Кримінального процесуального кодексу визначення засад набуло свого розвитку і вдосконалення. Удосконалення системи засад кримінального процесу продовжується зараз в рамках практичного втілення вимог Конституції України, Концепції судово-правової реформи в Україні та загального гуманістичного спрямування держави.

У новому Кримінальному процесуальному кодексу України засади кримінального провадження вперше закріплені в окремій главі. Такий підхід законодавця має виключно важливе значення, оскільки загальні засади кримінального провадження - це визначальні, фундаментальні, імперативні положення щодо закономірностей і найбільш суттєвих властивостей кримінального процесу, які обумовлюють їх значення як засобу для захисту прав і свобод людини і громадянина, а також для врегулювання діяльності органів та посадових осіб, які ведуть кримінальне провадження.

Глава 2 «Засади кримінального провадження» Кримінального процесуального кодексу містить 22 загальні засади, але визначення поняття «засада» відсутнє.

Засади кримінального судочинства – це стрижні, на яких повинні монтуватися всі інші правила кримінального процесу і їх повинно бути стільки, скільки того вимагають умови життя суспільства. До того ж система цих засад – це не результат суб'єктивного розсуду, а цілком об'єктивна якість права, яка віддзеркалює моральні засади. В тому і полягає аксіологічне значення засад кримінального провадження. Відповідно до цього, принципи кримінального процесу можна було б визначити як морально-правові. В такому випадку законодавець підкреслив би керівну роль моралі в нормах права. Але треба завжди пам'ятати, що норми, яку б назву вони не мали, не замінять людині совість.

І хоча новий КПК України містить 22 засади кримінального провадження, більшу увагу приділено новелам, що стосуються окремих

засад, а саме, рівності перед законом і судом, презумпції невинуватості, публічності, розумності строків.

Законодавець визнав засадою кримінального провадження розумність строків. Така новела не може не викликати обговорення на науковому рівні. На нашу думку, закріплення принципу розумності строків в кримінальному процесуальному законодавстві сприятиме реалізації толерантних та гуманних тенденцій сучасного світу.

Кримінальний процесуальний закон формулює по-новому вимоги засади публічності. Перелік справ провадження обвинувачення, відповідно до ст. 477 КПК України, значно розширився (близько 60-ти).

Цікавою новелою є те, що з метою скорочення строків кримінального провадження в суді вперше в законі врегульовано спрощене провадження щодо кримінальних проступків та кримінальне провадження на підставі угод.

Отже, дана наукова робота є спробою звернути увагу на дискусійні питання, що стосуються засад кримінального провадження, тому робота над окресленою проблемою може, і повинна мати продовження в майбутньому.

ПОНЯТТЯ РОЗУМНОСТІ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ УКРАЇНИ

Зубік Р.В., курсант факультету підготовки кадрів спеціальних підрозділів Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: викладач кафедри загальноправової та гуманітарної підготовки факультету підготовки кадрів спеціальних підрозділів Національної академії внутрішніх справ *Бугаков О.В.*

Розмірковуючи над природою розумності, перш за все потрібно звернутись до філософії, як основи будь-якого знання. Саме слово "софос" - «мудрість» - входить в назву науки. Звертаючись до філософів античності, необхідно вказати на те, що вони ототожнювали поняття розумності та мудрості. Так, один з філософів античності Арістотель (IV століття до н.е.) висловлював наступне: " По перше,...мудрий, наскільки це можливо, знає все, хоч він і не має знань, щодо кожного окремого предмету. По друге ми вважаємо мудрим того, хто здібний пізнати тяжке та не легко доступне для... По третє ми вважаємо, що розумний той, хто більш чіткий та більше здатний навчити виявляти причини..."

Розум — це здатність до формування метафізичних ідей які позашорані над свідомістю за Кантом Кант вважав що в людини немає засобу встановити зв'язок зіставити "речі самі по собі" і явища Звідси висновок про обмеженість можливостей в пізнанні форм чуттєвості і розуму. Формам чуттєвості і розуму доступний тільки світ досвіду. Гегель визначає розум як творчість нового знання. Він вказує на важливу властивість розуму - це здатність досягати та розв'язувати суперечності.